

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 293

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 mai 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 126 din 16 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, prin raportare la dispozițiile art. 46 și 48 din Codul fiscal	2-3	93. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 98/2010 privind stabilirea modului de implementare, a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăți naționale directe complementare în sectorul zootehnic la speciile ovine/caprine, în acord cu reglementările comunitare în domeniu	13
Decizia nr. 146 din 21 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ¹ alin. 2, art. 399 alin. 2 ¹ și art. 515 din Codul de procedură civilă	3-5	3.670. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind comasarea prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Buna Vestire” din municipiul Iași de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Varlaam Mitropolitul” din municipiul Iași	14
Decizia nr. 307 din 28 martie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului nr. 5 din 28 februarie 2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului	5-10	3.672. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician mecanic pentru întreținere și reparații”, domeniul „industria textilă și pielărie”, calificarea profesională „tehnician în industria textilă” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul UCCECOM „Spiru Haret” din municipiul Iași	15
★			
Opinie separată	10-11	3.720. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind comasarea prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal „Curcubeul” din localitatea Matca de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca	15-16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
38. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea anexei nr. 9 la Norma sanitară veterinară privind procedura de înregistrare și autorizare sanitară veterinară a unităților și activităților din domeniul farmaceutic veterinar, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 24/2008, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011	12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 126**

din 16 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, prin raportare la dispozițiile art. 46 și 48 din Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, prin raportare la art. 46 și 48 din Codul fiscal, excepție ridicată de Mircea Ștefan Pop în Dosarul nr. 6.028/117/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 338D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.028/117/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, prin raportare la art. 46 și 48 din Codul fiscal.**

Excepția a fost ridicată de Mircea Ștefan Pop cu prilejul soluționării recursurilor formulate împotriva Sentinței civile nr. 1.037 din 26 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.028/117/2009 al Tribunalului Cluj, având ca obiect anularea Deciziei nr. 85/2009 emise de Casa de Asigurări de Sănătate a Județului Cluj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât „conferă contribuțiilor la fondul de sănătate un caracter de impozit fiscal, și nu de contribuție.” În acest sens, arată că legea nu prevede un prag maxim al acestor contribuții, deși, în sistemul asigurărilor sociale, contribuția la aceste asigurări trebuie limitată la un prag maxim, cu respectarea efectivă a principiului contributivității.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, dispoziții potrivit cărora „*Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra: [...] b) veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar;*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate critică aceste dispoziții de lege prin raportare la prevederile art. 46 și 48 din Codul fiscal referitoare la definirea veniturilor din activități independente și regulile generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă.

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat contravine următoarelor texte din Constituție: art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 45 privind libertatea economică și art. 56 cu referire la sarcinile fiscale.

Examinând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică inexistența unei dispoziții de lege care să stabilească un maxim al contribuției la asigurările sociale de stat. Astfel, în opinia autorului excepției, această contribuție devine un adevărat impozit.

Curtea apreciază că această critică este lipsită de temei, neexistând nicio reglementare constituțională care să prevadă necesitatea instituirii unei limite maxime a contribuției la asigurările sociale de stat.

Cât privește încălcarea dreptului de proprietate și a libertății economice, autorul excepției nu arată decât că obligația de contribuție afectează aceste drepturi. Or, prin Decizia nr. 476 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 25 iunie 2007, Curtea a reținut că „art. 45 din Constituție [...] garantează într-adevăr accesul liber al persoanei la o activitate economică, liberă inițiativă și exercitarea acestora,

condiționat însă de respectarea cadrului legal. Prin urmare, îndeplinirea obligațiilor legale ce revin persoanelor care desfășoară o activitate independentă nu poate fi privită ca o restrângere a liberei inițiative.”

De asemenea, protecția constituțională a dreptului de proprietate privată nu poate dobândi semnificația refuzului cetățenilor de a contribui la obligațiile financiare impuse prin lege.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, prin raportare la art. 46 și 48 din Codul fiscal, excepție ridicată de Mircea Ștefan Pop în Dosarul nr. 6.028/117/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 146

din 21 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2, art. 399 alin. 2¹ și art. 515 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2, art. 399 alin. 2¹ și art. 515 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Sorohan în Dosarul nr. 6.603/314/2010 al Judecătoriei Suceava și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 260D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.603/314/2010, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2, art. 399 alin. 2¹ și art. 515 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost invocată de Ana Sorohan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, sub aspect constituțional, dispozițiile legale criticate reprezintă un impediment real al accesului liber la justiție, iar pentru partea din preț care depășește valoarea creanței trebuie să existe și acordul debitorului.

Judecătoria Suceava apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, deoarece rațiunea pentru care legiuitorul a înlăturat atât pentru creditor, cât și pentru debitor calea de atac împotriva încheierii de încuviințare a cererii de executare silită este aceea a celerității, caracteristică a acestei etape procesuale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 373¹ alin. 2, art. 399 alin. 2¹ și art. 515 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 373¹ alin. 2: „*Instanța de executare încuviințează executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu, printr-o singură încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de cel mult 7 zile de la înregistrarea cererii de încuviințare a executării silite.*”;

— Art. 399 alin. 2¹: „*De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămăți pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formula executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.*”;

— Art. 515: „*La cererea adjudecatarului, executorul judecătoresc, cu acordul creditorului, poate stabili plata prețului în rate, numărul acestora, cuantumul și data scadenței lor, precum și suma care se plătește de îndată drept avans.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra prevederilor legale criticate s-a mai pronunțat, constatând că sunt constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 1.063 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 28 octombrie 2011, sau prin Decizia nr. 812 din 3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 29 iulie 2010, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate instituie reguli speciale de procedură privind exercitarea căilor de atac.

Rațiunea pentru care legiuitorul a înlăturat, atât pentru creditor, cât și pentru debitor, calea de atac împotriva încheierii de încuviințare a cererii de executare silită este aceea a celerității ce se justifică în această etapă procesuală. Astfel, creditorul este lipsit de interes să atace o hotărâre prin care i s-a admis cererea, iar debitorul are posibilitatea de a-și apăra drepturile, în raport cu orice incident de executare silită, pe calea contestației la executare.

Curtea reține că procedura încuviințării executării silite este o procedură necontencioasă, în cadrul căreia instanța de executare competentă verifică doar îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 373¹ din Codul de procedură civilă, fiind guvernată de regulile prevăzute de art. 331 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Prevederile art. 373¹ din Codul de procedură civilă în integralitatea lor nu pot fi interpretate și aplicate în mod izolat, ci numai coroborate cu celelalte dispoziții procedurale privind executarea silită, astfel că, în cazul încuviințării executării silite, debitorul are dreptul să formuleze contestație la executare, unde își poate formula toate apărările pe care înțelege să se sprijine.

Curtea observă că debitorul are posibilitatea să își apere drepturile în raport cu orice incident de executare silită pe calea contestației la executare, care este o procedură contencioasă, în cadrul căreia se administrează probe cu respectarea principiului contradictorialității ce guvernează procesul civil.

De asemenea, prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, Curtea a reținut că „executarea silită nu trebuie privită unilateral, numai din perspectiva creditorului și a

drepturilor acestuia, ci și din perspectiva debitorului, căruia deopotrivă trebuie să îi fie asigurate garanțiile ce caracterizează dreptul la un proces echitabil, prin înlăturarea oricăror posibilități de abuz și a eventualelor demersuri șicanatorii. Accesul la o instanță de judecată, prin posibilitatea contestării actelor de executare făcute cu încălcarea legii, nu constituie întotdeauna un remediu suficient oferit persoanei împotriva căreia s-a procedat în mod nelegal la începerea executării silite. Este necesară o garanție procesuală a debitorului pentru prevenirea oricărui abuz în exercitarea dreptului de către creditorul urmăritor”. Or, dispozițiile de lege criticate, reglementând controlul judecătoresc al începerii executării silite, constituie o asemenea garanție, adecvată și eficientă, a dreptului la un proces echitabil al tuturor părților implicate în această procedură.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește critica dispozițiilor art. 515 din Codul de procedură civilă, potrivit căreia pentru partea din preț care depășește valoarea creanței trebuie să existe și acordul debitorului referitor la plata prețului în rate, numărul acestora, cuantumul și scadența lor, Curtea reține că, în conformitate cu prevederile art. 562 din cod, „*Suma de bani realizată prin executarea silită se eliberează creditorului urmăritor până la acoperirea integrală a drepturilor sale, iar suma rămasă disponibilă se predă debitorului.*” Prin urmare, la cererea adjudecatarului, executorul judecătoresc poate stabili plata prețului în rate, numărul acestora, cuantumul și data scadenței lor, precum și suma care se plătește de îndată drept avans în ceea ce privește creanța datorată creditorului, suma rămasă disponibilă în urma vânzării la licitație a bunului supus executării silite urmând a fi predată debitorului. Însă, în condițiile în care respectivul debitor are posibilitatea de a lua cunoștință despre modalitatea de efectuare a plății, textul de lege criticat nu lezează în niciun fel accesul liber la justiție sau dreptul persoanei la apărare. Astfel, în temeiul art. 399 din Codul de procedură civilă, care prevede că împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare, debitorul beneficiază de toate garanțiile procesuale pentru realizarea deplină a acestor drepturi, supunând cenzurii instanței măsura dispusă, în cadrul unei proceduri contradictorii. Așa fiind, susținerea autorului excepției, conform căreia textul de lege dedus controlului ar contraveni art. 21 din Constituție, este neîntemeiată.

Pe de altă parte, Curtea reține că exercitarea drepturilor și libertăților consacrate de Constituție trebuie să se realizeze cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept. Prin textul de lege criticat nu numai că nu se încalcă această îndatorire fundamentală, ci, dimpotrivă, se dă expresie dispoziției constituționale consacrate de art. 57, astfel încât debitorul nu are decât să își execute voluntar și cu bună-credință obligația certă, lichidă și exigibilă constatată prin titlul executoriu, pentru a nu leza dreptul legal recunoscut al titularului creanței.

Așadar, Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor art. 21 și art. 44 din Constituție și nici a celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, excepția de neconstituționalitate urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2, art. 399 alin. 2¹ și art. 515 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Sorohan în Dosarul nr. 6.603/314/2010 al Judecătorei Suceava.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 307

din 28 martie 2012

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului nr. 5 din 28 februarie 2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului

Cu Adresa nr. 51/881 din 6 martie 2012, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată de 67 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat și de 42 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, în conformitate cu prevederile art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru exercitarea controlului de constituționalitate asupra Hotărârii Parlamentului nr. 5 din 28 februarie 2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 1.753 din 6 martie 2012 și constituie obiectul Dosarului nr. 601L/2/2012.

La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile celor 67 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat și ale celor 42 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal. Potrivit acestei liste, autorii sesizării de neconstituționalitate sunt următorii: Gheorghe Ana, Gheorghe Antochi, Eugen Bejinariu, Vasile Bleotu, Dumitru Boabeș, Marin Boabeș, Matei Radu Brătianu, Doina Burcău, Ion Burnei, Ion Călin, Dumitru Chiriță, Ioan Cindrea, Gheorghe Ciocan, Radu Eugeniu Coclici, Dorel Covaci, Victor Cristea, Ioan Damian, Andrei Dolineaschi, Mircea Gheorghe Drăghici, Sonia Maria Drăghici, Ileana-Cristina Dumitrache, Ion Dumitru, Mircea Dușa, Filip Georgescu, Marian Ghiveciu, Horia Grama, Viorel Hrebenciuc, Florin Iordache, Cornel Itu, Ciprian Florin Luca, Costică Macaleți, Antonella Marinescu, Manuela Mitrea, Vasile Mocanu, Ion Mocioalcă, Carmen Ileana Moldovan, Rodica Nassar, Marian Neacșu, Robert Sorin Negoită, Nicolae Ciprian Nica, Bogdan-Nicolae Niculescu-Duvăz, Laurențiu Nistor, Iuliu Nosa, Tudor Panțiru, Florin Costin Pâslaru, Victor Viorel Ponta, Georgian Pop, Florian Popa, Vasile Popeangă, Neculai Rățoi, Cornel Cristian Resmeriță, Lucreția Roșca, Victor Socaciu, Adrian Solomon, Ioan Stan, Ion Stan, Nicolae Stan, Anghel Stanciu, Sorin Constantin Stragea, Mugurel Surupăceanu, Viorel Ștefan, Florin-Cristian Tătaru, Angel Țilvăr, Petru Gabriel Vlase, Aurel Vlădoiu, Mădălin-Ștefan Voicu, Valeriu Ștefan Zgonea, respectiv Cristian Mihai Adomniței, Marin Almăjanu, Teodor Atanasiu, Vasile Berci, Octavian Bot, Viorel Vasile Buda, Daniel Stamate Budurescu, Cristian Buican, Mihăiță Caliminte, Mircea Vasile Cazan, Daniel Chițoiu, Horia Cristian, Ciprian Minodor Dobre, Gheorghe Dragomir, George Ionuț Dumitrică, Relu Fenechiu, Gheorghe Gabor, Grațiela Leocadia Gavrilescu, Dominic Andrei Gereea, Alina Ștefania Gorghiu, Titi Holban, Pavel Horj, Mircea Irimescu, Mihai Lupu, Dan Ștefan Motreanu, Ionel Palăr, Viorel Palașcă, Cornel Pieptea, Gabriel Plăiașu, Cristina Ancuța Pocora, Marius Octavian Popa, Nini Săpunaru, Adrian George Scutaru, Ionuț Marian Stroe, Radu Stroe, Sorinel Gigel Știrbu, Gheorghe Mirel Taloș, Ioan Țintean, Adriana Diana Tușa, Horea Dorin Uioreanu, Ana Lucia Varga și Mihai Alexandru Voicu.

1. Autorii sesizării consideră neconstituțională Hotărârea Parlamentului nr. 5 din 28 februarie 2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului, deoarece contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) coroborate cu prevederile art. 64 alin. (1), (4) și (5) și ale art. 65 alin. (2).

Se susține că această hotărâre este neconstituțională, întrucât adoptarea sa a fost realizată cu încălcarea normelor constituționale referitoare la procedura instituită pentru numirea membrilor Consiliului Național al Audiovizualului. În acest sens, se arată că dispozițiile art. 12 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului impuneau audierea candidaților la funcțiile de membri ai Consiliului Național al Audiovizualului în comisile de specialitate ale celor două Camere în vederea obținerii unui aviz consultativ. Existența avizului, fie el pozitiv sau negativ, este absolut obligatorie pentru validitatea și

constituționalitatea hotărârii adoptate de plenul celor două Camere reunite ale Parlamentului. În consecință, inexistența avizului sau obținerea acestuia în mod neprocedural antrenează nulitatea hotărârii Parlamentului. În acest sens, autorii sesizării fac o analogie cu procedura suspendării Președintelui, procedură în care Curtea Constituțională emite, de asemenea, un aviz consultativ, în lipsa acestuia, Parlamentul neputând să continue procedura de suspendare.

Or, candidații propuși pentru funcția de membru titular sau membru supleant au obținut avizul consultativ al Comisiei pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților și al Comisiei pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă a Senatului întrunit în ședință comună în condițiile în care la această ultimă comisie nu a fost întrunit cvorumul legal, fiind prezenți doar 5 din cei 11 membri ai acesteia. Prin urmare, lucrările comisiilor permanente întrunit în ședință comună nu s-au desfășurat în condiții de conformitate cu prevederile Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, încălcându-se, astfel, normele constituționale mai înainte referite.

Așadar, avizul consultativ nu a fost emis în mod valabil, ceea ce antrenează neconstituționalitatea întregii hotărâri adoptate de Parlament.

2. În temeiul art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 7 martie 2012, **Curtea Constituțională a solicitat punctele de vedere ale birourilor permanente al Senatului și al Camerei Deputaților asupra sesizării de neconstituționalitate.**

Președintele Senatului a comunicat **punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului** prin Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.252 din 22 martie 2012.

Se consideră că hotărârea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată cu respectarea procedurii parlamentare instituite pentru numirea membrilor Consiliului Național al Audiovizualului, inclusiv a etapei procedurale privind audierea candidaților pentru aceste funcții. În absența unor dispoziții regulamentare exprese referitoare la această situație, normele regulamentare invocate în susținerea sesizării nu pot fi interpretate în sensul că procedura de numire a membrilor Consiliului ar urma să fie blocată până la momentul la care ar fi depuse avizele referitoare la audierea viitorilor membri ai acestei instituții. O atare conduită a Parlamentului nu poate fi susținută de dispozițiile regulamentare invocate, întrucât s-ar ajunge la încălcarea principiului separației puterilor.

În conformitate cu art. 64 alin. (1) din Constituție, Parlamentul, în întregul său și fiecare dintre cele două Camere ale acestuia, se bucură de deplină autonomie în ceea ce privește stabilirea normelor juridice ce-i guvernează organizarea și funcționarea; în ansamblul sistemului normativ românesc, regulamentele sau hotărârile Parlamentului sunt acte juridice cu forță juridică inferioară legii și Constituției. Chiar dacă au un conținut normativ unic, acestea trebuie să se supună Constituției, iar interpretarea și aplicarea regulilor procedurale nu poate fi făcută în sensul blocării Parlamentului, ci trebuie realizată întotdeauna cu bună-credință, în spiritul unui comportament loial al instituției față de Constituție și al respectării conduitei tradiționale a acestei autorități publice, reflectate prin practica parlamentară.

Mai mult decât atât, omisiunea în reglementare nu poate conduce la imposibilitatea Parlamentului de a-și îndeplini funcțiile și atribuțiile, ci din contră la obligația plenului fiecărei Camere de a decide direct asupra problematicii aflate în dezbatere.

Comisiile permanente, fiind organe de lucru ale Parlamentului constituite pe criteriul reprezentativității politice a fiecărei Camere, au rolul de a pregăti și ușura desfășurarea lucrărilor Camerelor prin dezbaterile specializate care au loc în cadrul ședințelor acestora. Actele întocmite de aceste comisii nu sunt obligatorii pentru plenul fiecărei Camere; de aceea, spre exemplu, în procesul legislativ, dacă o comisie nu elaborează raportul din varii motive asupra inițiativei legislative cu care a fost sesizată, proiectul sau propunerea legislativă urmează a fi dezbătută direct de către plen. Așadar, inexistența unor dispoziții regulamentare exprese referitoare la situația în care — din orice motive — o comisie permanentă nu își îndeplinește rolul și misiunea pentru care a fost creată conduce la obligația fiecărei Camere de a decide direct asupra problematicii aflate în dezbatere. Orice altă concluzie ar duce la golirea de conținut a prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție.

Neîntocmirea de către comisiile permanente a avizului consultativ prevăzut de art. 11 din Legea audiovizualului nr. 504/2002 nu poate constitui un impediment de natură constituțională pentru desfășurarea ședinței comune a celor două Camere consacrate numirii de către Parlament a unor membri ai autorităților sau instituțiilor publice, întrucât avizul are caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării sale de către Birourile permanente reunite, dispozițiile regulamentare referitoare la desfășurarea activității comisiilor permanente trebuie înțelese ca mijloace minimale de protecție în scopul respectării drepturilor tuturor membrilor Camerelor, și nu ca instrumente de împiedicare a funcționării Camerelor, iar analiza realizată de comisiile permanente este supusă aprobării Parlamentului.

Având în vedere argumentele expuse, Biroul permanent al Senatului consideră că Hotărârea Parlamentului nr. 5 din 28 februarie 2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului a fost adoptată cu respectarea normelor constituționale referitoare la procedura instituită pentru numirea membrilor Consiliului Național al Audiovizualului și, în consecință, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a sesizării formulate de un număr de 67 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat și de 42 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal.

Președintele Camerei Deputaților, prin Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 1.928 din 12 martie 2012, a comunicat **punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților**, în care se apreciază că Hotărârea Parlamentului nr. 5 din 28 februarie 2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului este conformă Constituției.

În acest sens, arată că niciunul dintre textele constituționale invocate în motivarea sesizării nu are legătură cu obiectul acesteia, întrucât principala susținere a autorilor sesizării se referă la faptul că, în cadrul procedurii de avizare a numirii unor membri ai Consiliului Național Audiovizualului, în unele comisii permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului nu a fost întrunit cvorumul de lucru regulamentar. Motivarea autorilor sesizării în legătură cu eventuala încălcare a dispozițiilor constituționale are doar un caracter teoretic și, pe cale de consecință, nu poate fi considerată o motivare în sensul Legii nr. 47/1992.

Niciuna dintre prevederile din Constituție nu se referă la procedura de acordare a unor asemenea avize, care sunt date sau nu de către comisiile permanente reunite ale Camerelor.

Lipsa cvorumului regulamentar în cadrul unor comisii permanente s-a datorat lipsei intenționate a parlamentarilor din cadrul celor două grupuri parlamentare care au sesizat Curtea Constituțională, ceea ce se constituie într-o culpă evidentă a

acestora. Potrivit principiului conform căruia propria turpitudine nu apără de răspundere, nici parlamentarii în cauză nu pot să invoce un eventual caracter neregulamentar al lucrărilor din cadrul unor comisii permanente, întrucât o asemenea situație a fost provocată de aceștia.

În cauza de față, autorii sesizării invocă încălcarea prevederilor art. 12 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, iar nu a unor prevederi constituționale. Or, Curtea Constituțională are competența de a verifica hotărârile Parlamentului pentru neconformitatea lor doar cu Constituția, iar nu cu vreun regulament.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, se arată că acestea cuprind două importante principii: obligația constituțională de respectare a Constituției și a supremației ei, a cărei garanție principală este reprezentată de controlul de constituționalitate efectuat de Curtea Constituțională, respectiv obligația de a respecta legea, la care veghează instanțele judecătorești, pentru că se aplică în raporturile legii cu actele juridice subsecvente acestora și cu care acestea din urmă trebuie să se conformeze. Or, regulamentele Camerelor Parlamentului nu fac parte din niciuna dintre categoriile de acte normative la care se referă textul constituțional. Astfel, potrivit art. 64 și 67 din Constituție, Parlamentul adoptă legi, hotărâri, regulamente și moțiuni. Toate aceste acte juridice sunt diferite, de sine stătătoare, iar între ele nu există niciun raport de ierarhizare. Prin urmare, hotărârile nu pot fi atacate decât pentru neconstituționalitate, iar în lipsa ierarhizării, acestea nu pot fi controlate nici în raport cu regulamentele Camerelor Parlamentului.

Totodată, se arată că cele expuse mai sus au fost confirmate și de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 209 pronunțată la data de 7 martie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Hotărârea Parlamentului nr. 1 din 9 februarie 2012 pentru acordarea încrederii Guvernului.

3. În temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 7 martie 2012, **Curtea Constituțională a solicitat președintelui Camerei Deputaților o copie după stenograma dezbaterilor care au avut loc în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din data de 28 februarie 2012 cu privire la numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului.**

Documentația solicitată în vederea soluționării sesizării de neconstituționalitate a fost comunicată Curții Constituționale prin Adresa înregistrată cu nr. 1.816 din 8 martie 2012.

CURTEA,

examinând sesizarea, punctele de vedere ale birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților, lucrările și documentele depuse la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, Hotărârea Parlamentului nr. 5 din 28 februarie 2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională, în temeiul prevederilor art. 146 lit. l) din Constituție și al dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost sesizată să se pronunțe asupra constituționalității Hotărârii Parlamentului nr. 5 din 28 februarie 2012.

Înainte de a proceda la analiza criticilor de neconstituționalitate, Curtea urmează să constate că sesizarea formulată îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. l) din Constituție și art. 27 din Legea nr. 47/1992 sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât aceasta, astfel cum rezultă din listele anexate sesizării de neconstituționalitate, a fost semnată de un număr de 109 deputați.

Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Hotărârea Parlamentului nr. 5 din 28 februarie 2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului, potrivit căreia:

„În temeiul art. 11 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerile grupurilor parlamentare PDL și UDMR din Senat,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numesc membri ai Consiliului Național al Audiovizualului după cum urmează:

— domnul Jucan Valentin-Alexandru, membru titular, și domnul Badea Marius Mihail, membru supleant, pentru un mandat de 6 ani, începând cu data de 28 februarie 2012;

— domnul Turos Lóránd, membru titular, până la expirarea mandatului, începând cu data de 13 martie 2012, până la data de 19 decembrie 2012, în locul devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Szász Attila.

Această hotărâre a fost adoptată de Parlamentul României, în ședința din 28 februarie 2012, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.”

Prevederile constituționale invocate expres în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt:

— Art. 1 alin. (5): „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”;

— Art. 64 alin. (1), (4) și (5): „(1) Organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu. Resursele financiare ale Camerelor sunt prevăzute în bugetele aprobate de acestea. (...)”

(4) Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Camerele își pot constitui comisii comune.

(5) Birourile permanente și comisiile parlamentare se alcătuiesc potrivit configurației politice a fiecărei Camere.”;

— Art. 65 alin. (2) lit. k): „(2) Camerele își desfășoară lucrările și în ședințe comune, potrivit unui regulament adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru: (...)”

k) îndeplinirea altor atribuții care, potrivit Constituției sau regulamentului, se exercită în ședința comună.”

Mai mult, critica de neconstituționalitate vizează implicit încălcarea prin hotărârea adoptată a dispozițiilor art. 76 alin. (2) din Constituție, sugerându-se că plenul reunit al celor două Camere nu ar fi putut adopta hotărârea criticată. Acest text constituțional are următorul cuprins:

„(2) Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră.”

De asemenea, sunt invocate ca temei al criticilor formulate și dispozițiile art. 12 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 4 din 3 martie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 4 martie 1992, modificat și completat prin Hotărârea Parlamentului nr. 13/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 5 iulie 1995, potrivit căroră „Comisiile permanente sesizate în fond lucrează legal, în ședințe comune, în prezența a cel puțin jumătate plus unu atât din numărul deputaților, cât și din numărul senatorilor care le compun; hotărârile se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.”

I. În privința admisibilității sesizărilor de neconstituționalitate care vizează hotărârile plenului Camerei Deputaților, hotărârile plenului Senatului și hotărârile plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, Curtea reține că textul art. 27 din Legea nr. 47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul domeniului în care au fost adoptate sau sub cel al caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile a fi supuse controlului de constituționalitate — *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile.

Curtea reține că, prin deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, a statuat că „pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional”. Prin deciziile menționate, Curtea a făcut o distincție clară între hotărârile care sunt criticate din perspectiva valorilor, regulilor și principiilor constituționale, pe de o parte, și hotărârile care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, pe de altă parte.

În privința hotărârilor care sunt criticate din perspectiva valorilor, regulilor și principiilor constituționale, instanța constituțională a stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate astfel formulată, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte; așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu legală sau regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Desigur, invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă.

În privința hotărârilor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, Curtea reține că norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. O atare orientare a Curții este dată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste hotărâri — autorități și instituții de rang constituțional —, astfel încât și protecția constituțională oferită autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să fie una în consecință. Prin urmare, hotărârile plenului Camerei

Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

Raportând considerentele de mai sus ce rezultă din jurisprudența Curții Constituționale la cauza de față, instanța constituțională reține că autoritatea publică vizată prin hotărârea criticată, și anume Consiliul Național al Audiovizualului, nu este una de rang constituțional. Prin urmare, Curtea constată că, nereferindu-se la o instituție de rang constituțional, hotărârea criticată poate fi cenzurată numai din punctul de vedere al exigențelor procedurale și substanțiale stabilite expres prin textul Constituției.

Având în vedere faptul că autorii sesizării invocă, în mod efectiv, prevederile Constituției ca norme de referință, din moment ce critica acestora vizează încălcarea unor valori, reguli sau principii constituționale expres menționate, înseamnă că sesizarea de neconstituționalitate formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate stabilite de Curtea Constituțională pe cale jurisprudențială.

II. Cu privire la aspectele care țin de fondul sesizării de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Consiliul Național al Audiovizualului este autoritate publică autonomă sub control parlamentar și garantul interesului public în domeniul comunicării audiovizuale [art. 10 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002], fiind compus, potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 504/2002, din 11 membri numiți de Parlament la propunerea Senatului (3 membri), Camerei Deputaților (3 membri), Președintelui României (2 membri) și Guvernului (3 membri).

Procedura de numire a membrilor este prevăzută de art. 11 alin. (2)—(5) din Legea nr. 504/2002 și se desfășoară după cum urmează:

— autoritățile publice sus-menționate nominalizează candidatul pentru postul de titular, precum și candidatul pentru postul de supleant, aceste propuneri înaintându-se birourilor permanente ale celor două Camere, în termen de 15 zile de la data declanșării procedurii de numire;

— birourile permanente ale celor două Camere înaintează propunerile comisiilor permanente de specialitate, în vederea audierii candidaților în ședință comună;

— în urma audierii, comisiile permanente de specialitate întocmesc un aviz comun, pe care îl prezintă în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului. De asemenea, potrivit art. 83 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, dezbaterile, în ședința comună a Camerelor Parlamentului, a propunerilor de numiri și alegeri în funcțiile prevăzute la art. 1 pct. 21 din regulament se face pe baza raportului comun întocmit de comisiile permanente de specialitate ale celor două Camere;

— candidaturile se aprobă cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți, în condițiile întrunirii cvorumului celor două Camere.

Potrivit art. 12 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, comisiile permanente sesizate în fond lucrează legal, în ședințe comune, în prezența a cel puțin jumătate plus unu atât din numărul deputaților, cât și din numărul senatorilor care le compun.

În speță, cu privire la cele două comisii permanente întrunite în ședința comună din 27 februarie 2012, se constată că, potrivit procesului-verbal al ședinței, Comisia pentru cultură, arte,

mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților a întrunit cvorumul legal, fiind prezenți 10 din cei 19 membri ai săi. În ceea ce privește, însă, Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă a Senatului, aceasta nu a avut cvorum, fiind prezenți doar 5 din cei 11 membri ai săi.

Pentru a-și desfășura legal activitatea în ședință comună, cele două comisii permanente ar fi trebuit să lucreze în prezența a cel puțin jumătate plus unu atât din numărul deputaților, cât și din numărul senatorilor care le compun, ceea ce nu s-a întâmplat. Prin urmare, neavând cvorum, nu puteau emite niciun act, aviz în accepțiunea Legii nr. 504/2002 sau raport în accepțiunea Regulamentului ședințelor comune.

Legea fundamentală nu consacră existența avizului/raportului comun al comisiilor permanente drept criteriu de constituționalitate al hotărârii prin care Parlamentul numește membrii Consiliului Național al Audiovizualului. În cazul în care legiuitorul constituant ar fi dorit condiționarea numirii în funcție de îndeplinirea unei anumite condiții, precum existența unui act procedural, ar fi reglementat în mod expres în acest sens. Or, în privința numirilor în funcții ce intră în competența Parlamentului, legiuitorul constituant nu a prevăzut o atare exigență.

De altfel, o atare optică a legiuitorului constituant are în vedere faptul că aceste comisii permanente sunt **organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului**, a căror activitate are **caracter pregătitor** pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994, Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012). Necesitatea creării acestor organe de lucru a fost impusă de asigurarea eficienței activității unui corp deliberativ numeros. Din această perspectivă, rolul comisiilor în activitatea parlamentară este unul foarte important, ele asigurând pregătirea deciziilor plenului în scopul exercitării prerogativelor ce decurg din dreptul de informare, dreptul de control sau dreptul de anchetă ale Parlamentului (Decizia nr. 209 din 7 martie 2012).

Însă, dat fiind caracterul de organ de lucru intern al comisiilor parlamentare, natura juridică a rapoartelor sau avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau Camerelor reunite. **Rapoartele și avizele au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, iar nu și din perspectiva soluțiilor pe care la propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale.**

Cu privire la **cerința de cvorum**, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, că, potrivit dispozițiilor art. 67 din Constituție, aceasta **constituie un criteriu de constituționalitate**, condiționând constituționalitatea externă a actului, **numai în ceea ce privește adoptarea legilor, hotărârilor și moțiunilor de către Camera Deputaților și Senat, iar nu și în ceea ce privește adoptarea actelor în cadrul procedurilor desfășurate de organele de lucru ale Camerelor.** Așa fiind, problemele legate de organizarea și desfășurarea ședințelor comisiilor permanente nu sunt probleme de constituționalitate, ci de aplicare a dispozițiilor Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Cu referire la activitatea comisiilor permanente, Curtea a mai statuat că în situația în care o comisie parlamentară, din diverse

motive, nu-și poate duce la îndeplinire activitatea, respectiv întocmirea unui raport sau a unui aviz, nu este de natură a împiedica plenul fiecărei Camere de a dezbate și de a decide direct asupra problemelor care intră în atribuțiile lor. În fond, specificul activității unei Camere a Parlamentului este de a adopta o decizie colectivă, luată cu majoritatea voturilor, după o dezbateră publică. Orice altă concluzie ar echivala, pe de o parte, cu o supradimensionare a rolului comisiilor de lucru ale Parlamentului prin atribuirea unor efecte mult sporite actelor pe care aceste organe de lucru le adoptă, împrejurare care excedează cadrului constituțional și regulamentar în care acestea activează, și, pe de altă parte, ar echivala cu o deturnare a rolului Parlamentului, în ansamblul său, ca organ reprezentativ suprem al poporului român, care beneficiază de o legitimitate originară, fiind exponentul intereselor întregii națiuni. Or, aceste ipoteze sunt cu totul inacceptabile din perspectiva principiilor constituționale pe care Curtea este chemată să le garanteze.

Curtea a mai reținut că atât în procesul legislativ, cât și în activitatea de control a Guvernului sau în realizarea celorlalte atribuții constituționale, parlamentarii, în exercitarea mandatului, sunt, potrivit prevederilor art. 69 alin. (1) din Legea fundamentală, *„în serviciul poporului”*. Aceasta implică reprezentarea în lupta politică din Parlament a dezbaterilor politice din societate, a opiniilor, a ideilor ce au ca sursă diferitele categorii sociale, politice, economice sau culturale. În această manieră, poporul, titularul suveranității naționale, își exercită suveranitatea nu numai cu prilejul procesului electiv, ci pe întreaga durată a mandatului oferit parlamentarului aflat în serviciul său.

Dezbateră parlamentară a problemelor importante ale națiunii asigură respectarea valorilor supreme consacrate de Legea fundamentală, precum statul de drept, pluralismul politic și democrația constituțională. Acesta este motivul pentru care Curtea Constituțională a recomandat, prin decizia citată, exercitarea cu bună-credință a drepturilor și obligațiilor constituționale atât de către majoritatea, cât și de minoritatea parlamentară, precum și cultivarea unei conduite de dialogului politic, care să nu excludă aprioric consensul, chiar dacă motivațiile sunt diferite, atunci când miza este interesul major al națiunii.

De altfel, la o concluzie similară a ajuns recent și Curtea Constituțională Federală Germană, care prin Decizia 2BvE 8/11 din 28 februarie 2012 a reținut că Bundestag-ul este de principiu îndrituit, în cadrul autonomiei sale organizatorice și funcționale, să creeze subcomisii pentru a facilita îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor sale. Astfel, îi este permis să înființeze comisii cărora să le transfere sarcini individuale, cum ar fi pregătirea deciziilor pentru plen sau exercitarea prerogativelor ce decurg din dreptul de informare, de control și de anchetă.

Chiar dacă o mare parte din activitățile Bundestagului se desfășoară în comisii, și nu în plen, acestea sunt de fapt limitate la a pregăti dezbaterile și deciziile plenului, în consecință ele lucrează în vederea adoptării unei decizii finale de către plen. O atare orientare se explică prin faptul că Bundestagul constituie organul reprezentativ nemijlocit al poporului, fiind alcătuit din deputații aleși ca reprezentanți ai întregului popor, care împreună formează reprezentarea populară. Statutul reprezentativ al deputaților, garantat de art. 38 alin. 1 fraza a 2-a din Legea fundamentală, constituie temei pentru poziția de reprezentare a Bundestag-ului, care exercită, astfel, puterea statală ce emană de la popor.

Așadar, Curtea reține că, în cauza de față, lipsa avizului/raportului prevăzut la art. 11 alin. (4) din Legea nr. 504/2002, respectiv la art. 83 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului nu se poate constitui într-un impediment de natură constituțională care să antreneze neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului nr. 5 din

28 februarie 2012. Așa fiind, Curtea constată că, în cadrul ședinței comune a celor două Camere, competența numirii în funcție a fost exercitată de Parlament, care a decis cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți, în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. l) din Constituție, al art. 1, 3, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului nr. 5 din 28 februarie 2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Camerei Deputaților și Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 28 martie 2012 și la ea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

★

OPINIE SEPARATĂ*)

În dezacord cu soluția adoptată de Curte, cu majoritate de voturi, consider că **sesizarea trebuia respinsă, ca inadmisibilă**, întrucât, pe de o parte, **nu toate hotărârile** adoptate de Plenul Camerei Deputaților, de Plenul Senatului ori de Plenul celor două Camere reunite ale Parlamentului **pot forma obiectul controlului de constituționalitate**, iar, pe de altă parte, **problemele legate de organizarea și desfășurarea ședințelor comisiilor permanente nu sunt probleme de constituționalitate**, ci de aplicare a dispozițiilor Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

1. Controlul Curții Constituționale, așa cum se poate deduce din dispozițiile art. 146 lit. a) — d) din Legea fundamentală, privește controlul constituționalității unor acte normative, în care se includ: legile, inițiativele de revizuire a Constituției, tratatele sau alte acorduri internaționale, regulamentele Parlamentului și ordonanțele. La acestea se adaugă și hotărârile Parlamentului, ca urmare a modificării art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, atribuție conferită Curții în temeiul art. 146 lit. l) din Constituție, potrivit căruia „*îndeplinește și alte atribuții prevăzute de legea organică a Curții.*”

În opinia noastră, chiar dacă textul art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 nu distinge cu privire la categoriile de hotărâri adoptate de plenul Camerelor Parlamentului care pot forma obiectul controlului exercitat de Curtea Constituțională, este evident că legiuitorul a avut în vedere numai hotărârile cu caracter normativ.

Din moment ce norma care stabilește competența Curții este prevăzută în art. 27 cuprins în secțiunea a 2-a „Procedura jurisdicțională” subsecțiunea 4 „Controlul constituționalității regulamentelor Parlamentului”, printr-o interpretare sistematică a textului nu se poate ajunge decât la concluzia că, în exercitarea noii atribuții, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra hotărârilor cu caracter normativ, sfera actelor supuse controlului este limitată la controlul hotărârilor normative ale Camerelor Parlamentului și, pe cale de consecință, hotărârile individuale sunt excluse controlului.

În măsura în care legiuitorul ar fi dorit să consacre competența Curții de a efectua controlul de constituționalitate al unor hotărâri cu caracter individual, ar fi reglementat-o expres și distinct, iar nu prin completarea unui text al legii care se referă la controlul de constituționalitate a unei categorii de acte normative — regulamentele Parlamentului.

Așa cum s-a mai arătat, în categoria „*hotărârilor individuale*” se includ hotărârile privind numiri și alegeri în funcții, precum și cele referitoare la validarea în funcții, categorie în care se încadrează și hotărârea din cauza de față. Aceste hotărâri, având caracter individual, nu pot fi supuse controlului de constituționalitate.

Textul art. 27 modificat nu reglementează efectele deciziilor Curții privitoare la constituționalitatea hotărârilor, dispozițiile art. 28 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 se referă doar la efectele deciziei prin care se constată neconstituționalitatea unor dispoziții ale regulamentelor Parlamentului, fără să facă nicio referire la celelalte hotărâri.

*) A se vedea și Opinia separată la Decizia Curții Constituționale nr. 53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011.

În situația în care s-ar admite că orice hotărâre a Parlamentului poate fi supusă controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională, al cărei rol este de a asigura supremația Constituției, s-ar transforma într-un arbitru al tuturor conflictelor politice, inerente raporturilor dintre majoritate și opoziție, respectiv dintre partidele politice reprezentate în Parlament.

Este de semnalat că modificarea ambiguă a art. 27 din cuprinsul Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în sensul în care Curtea Constituțională poate verifica și constituționalitatea hotărârilor Parlamentului, impune o intervenție din partea legislativului pentru a clarifica: care sunt categoriile de hotărâri ce pot fi supuse controlului de constituționalitate, care este procedura ce urmează a fi aplicată, specifică noii reglementări, efectele deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului.

2. În mod corect, Curtea a reținut în decizie că „rapoartele și avizele (comisiilor parlamentare n.n.) au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, iar nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale”. Cu privire la cerința de cvorum, aceasta constituie un criteriu de constituționalitate, potrivit art. 67 din Constituție, „numai în ceea ce privește adoptarea legilor, hotărârilor și moțiunilor de către Camera Deputaților și Senat, iar nu și în ceea ce privește adoptarea actelor în cadrul procedurilor desfășurate în fața organelor de lucru ale Camerelor. Așa fiind, problemele legate de organizarea și desfășurarea ședințelor comisiilor permanente nu sunt probleme de constituționalitate, ci de aplicare a dispozițiilor Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.”

De altfel, autorii sesizării nu au contestat constituționalitatea art. 12 și 83 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, ci a nerespectării dispozițiilor acestora în procedura de numire a membrilor Consiliului Național al Audiovizualului.

Cu privire la aceste aspecte, așa cum s-a reținut prin Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, „Curtea Constituțională, printr-o jurisprudență constantă (de exemplu, prin Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009), a statuat că nu este de competența sa «analizarea eventualelor încălcări ale Regulamentului ședințelor comune. Curtea Constituțională nu își poate extinde controlul și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, întrucât ar încălca însuși principiul autonomiei reglementare al celor două Camere, instituit prin art. 64 alin. (1) teza întâi din Legea fundamentală. Analiza Curții este una în drept, fără a viza aspecte de fapt ale procedurii parlamentare»”.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.466 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 21 decembrie 2009, Curtea a statuat că, deși legea a fost adoptată după o procedură parlamentară discutabilă, „nu este de competența instanței constituționale să controleze modalitatea în care sunt puse în aplicare Regulamentele celor două Camere ale Parlamentului în procesul legislativ.”

Mai mult, prin Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Curtea a stabilit, în același sens, că, „potrivit art. 146 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Camerelor Parlamentului, controlul exercitat de Curte fiind un control de conformitate cu dispozițiile Legii fundamentale. Dacă, ignorând prevederile art. 146 lit. c) din Constituție și pe cele ale art. 27 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională și-ar extinde competența și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, ea nu numai că ar pronunța soluții fără temei constituțional, dar ar încălca astfel și principiul autonomiei reglementare a Camerei Deputaților, reglementat de art. 64 alin. (1) teza întâi din Legea fundamentală. În virtutea acestui principiu fundamental, aplicarea regulamentului este o atribuție a Camerei Deputaților, așa încât contestațiile deputaților privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de competență exclusivă a Camerei Deputaților, aplicabile, în acest caz, fiind căile și procedurile parlamentare stabilite prin propriul regulament, după cum și desfășurarea procedurii legislative parlamentare depinde hotărâtor de prevederile aceluiași regulament, care, evident, trebuie să concorde cu normele și principiile fundamentale.

Ca atare, competența conferită Curții Constituționale de art. 146 lit. c) din Legea fundamentală nu poate privi decât controlul conformității regulamentelor Parlamentului cu dispozițiile Constituției, control declanșat la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori; Curtea Constituțională nu este competentă a se pronunța și asupra modului de aplicare a regulamentelor. În sensul celor arătate a statuat Curtea Constituțională în deciziile sale nr. 44/1993, nr. 68/1993, nr. 22/1995 și nr. 98/2005”.

Prin urmare, Curtea constată că, și atunci când a analizat sesizări inițiate în temeiul art. 146 lit. c) din Constituție, acestea priveau exclusiv controlul constituționalității prevederilor regulamentelor Parlamentului, iar nu controlul constituționalității hotărârilor și măsurilor adoptate de Camerele Parlamentului **în aplicarea regulamentelor proprii**. Rezolvarea problemelor ridicate de hotărârile adoptate și de măsurile dispuse de Camerele Parlamentului se poate face exclusiv pe căi și prin proceduri parlamentare.

Prin urmare, situația în care o comisie parlamentară, din diverse motive, nu își poate duce la îndeplinire activitatea, respectiv întocmirea unui raport sau a unui aviz, **nu este de natură a împiedica plenul fiecărei Camere de a dezbate și de a decide direct asupra problemelor care intră în atribuțiile sale**, inclusiv al reluării procedurilor în cadrul comisiilor permanente.

În acest sens, s-a procedat și în speța de față când s-a constatat lipsa raportului comun al comisiilor permanente de specialitate prevăzut la art. 83 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului și când, în baza votului exprimat în plenul celor două Camere, s-a decis continuarea procedurii de numire a membrilor Consiliului Național al Audiovizualului.

În raport cu cele învederate, Curtea trebuia să constate că, sub ambele aspecte, sesizarea de neconstituționalitate era inadmisibilă.

Judecător,
Acsinte Gaspar

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 9 la Norma sanitară veterinară privind procedura de înregistrare și autorizare sanitară veterinară a unităților și activităților din domeniul farmaceutic veterinar, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 24/2008, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011

Văzând Referatul de aprobare nr. 716 din 7 martie 2012, întocmit de Direcția juridică, litigii și resurse umane din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b), ale art. 18 alin. (5), precum și ale art. 48 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 9 la Norma sanitară veterinară privind procedura de înregistrare și autorizare sanitară veterinară a unităților și activităților din domeniul farmaceutic veterinar, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 24/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 24 aprilie

2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

Roatiș Chețan Radu

București, 19 aprilie 2012.

Nr. 38.

ANEXĂ

(Anexa nr. 9 la norma sanitară veterinară)

TARIFE

pentru autorizarea unităților din domeniul farmaceutic veterinar

Unitatea/Activitatea	U.M.	Tipul de autorizație	Tariful de evaluare în vederea autorizării — lei/U.M. —
Punct farmaceutic veterinar	Obiectiv	Autorizație sanitar-veterinară de funcționare	244
Farmacie veterinară	Obiectiv	Autorizație sanitar-veterinară de funcționare	365
Unitate pentru producerea/importul/ambalarea/divizarea/condiționarea materiilor prime farmaceutice de uz veterinar — substanțe active și de bază, sterile/nesterile	Obiectiv	Autorizație de fabricație/import	3.638
Unitate pentru producerea/importul/ambalarea/divizarea/condiționarea unor biopreparate, produse medicinale veterinare sterile/nesterile	Obiectiv	Autorizație de fabricație/import	3.638
Distribuție	Punct de lucru (se eliberează pentru fiecare punct de lucru)	Autorizație de distribuție	852

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 98/2010 privind stabilirea modului de implementare, a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăți naționale directe complementare în sectorul zootehnic la speciile ovine/caprine, în acord cu reglementările comunitare în domeniu**

Văzând Referatul Direcției generale politici în zootehnie și industrie alimentară nr. 86.561 din 23 aprilie 2012, în temeiul art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 98/2010 privind stabilirea modului de implementare, a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăți naționale directe complementare în sectorul zootehnic la speciile ovine/caprine, în acord cu reglementările comunitare în domeniu, publicat Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 27 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Prima pe cap de animal se acordă o singură dată pe an producătorilor agricoli prevăzuți la art. 1, înscriși în evidența Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură cu cod unic de identificare, pentru femele ovine și/sau femele caprine identificate conform legislației în domeniu, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:”.

2. La articolul 4 alineatul (3), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) existența reală a animalelor identificate conform legislației în domeniu, pentru care se solicită prima;”.

3. La articolul 4 alineatul (3), literele c) și d) se abrogă.

4. La anexa nr. 1 capitolul III „Angajamente și declarații”, la punctul 1 prima liniuță, literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

„b) efectivul de femele ovine pentru care se solicită prima să fie identificat conform legislației în domeniu și să fie înscris în Registrul național al exploatațiilor la data solicitării primei;

c) efectivul de femele ovine pentru care se solicită prima să fie menținut în exploatație la adresa menționată în cerere până la data de 20 august 2012;”.

5. La anexa nr. 2 capitolul III „Angajamente și declarații”, la punctul 1 prima liniuță, literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

„b) efectivul de femele caprine pentru care se solicită prima să fie identificat conform legislației în domeniu și să fie înscris în Registrul național al exploatațiilor la data solicitării primei;

c) efectivul de femele caprine pentru care se solicită prima să fie menținut în exploatație la adresa menționată în cerere până la data de 20 august 2012;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Stelian Fuia

București, 25 aprilie 2012.

Nr. 93.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind comasarea prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Buna Vestire” din municipiul Iași de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Varlaam Mitropolitul” din municipiul Iași**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare prevederile Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.349/2006*) privind autorizarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Buna Vestire” din municipiul Iași, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.763/2010 privind autorizarea unității de învățământ preuniversitar particular Școala „Varlaam Mitropolitul” din municipiul Iași, pentru nivelul de învățământ „primar”, ținând cont de prevederile art. 232 și art. 233 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată (*Codul civil*), luând în considerare dispozițiile art. 234 și 235 din Codul civil, precum și solicitarea Fundației „Varlaam Mitropolitul” din municipiul Iași, înregistrată la ARACIP cu nr. 400 din 23 februarie 2012, privind demararea procedurilor pentru comasarea prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Buna Vestire” din municipiul Iași de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Varlaam Mitropolitul” din municipiul Iași, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă comasarea prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Buna Vestire” din municipiul Iași, cu sediul în str. Costache Negri nr. 48, județul Iași, de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Varlaam Mitropolitul” din municipiul Iași, cu sediul în str. Lascăr Catargiu nr. 33, județul Iași, persoane juridice de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Varlaam Mitropolitul” din municipiul Iași preia toate drepturile și obligațiile unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Buna Vestire” din municipiul Iași, autorizată potrivit prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.763/2010 pentru nivelul de învățământ „primar”, respectiv autorizată potrivit dispozițiilor Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.349/2006*) pentru nivelul de învățământ „preșcolar”.

Art. 3. — (1) Patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Buna Vestire” din municipiul Iași este

preluat de unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Varlaam Mitropolitul” din municipiul Iași, pe bază de protocol de predare-primire.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Școala „Varlaam Mitropolitul” din municipiul Iași, patrimoniul acestei unități de învățământ revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Buna Vestire” din municipiul Iași este preluat de unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Varlaam Mitropolitul” din municipiul Iași, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitățile de învățământ preuniversitar particular menționate la art. 1, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Iași vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 3 aprilie 2012.
Nr. 3.670.

*) Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.349/2006 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician mecanic pentru întreținere și reparații”, domeniul „industria textilă și pielărie”, calificarea profesională „tehnician în industria textilă” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul UCECOM „Spiru Haret” din municipiul Iași**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 2 din 28 februarie 2012 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular evaluată în perioada 8—9 decembrie 2011, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician mecanic pentru întreținere și reparații”, domeniul „industria textilă și pielărie”, calificarea profesională „tehnician în industria textilă”, limba de predare „română”, forma de învățământ „zi” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul UCECOM „Spiru Haret”, cu sediul în municipiul Iași, str. Constantin. A. Rosetti nr. 12—14, județul Iași, începând cu anul școlar 2012—2013.

Art. 2. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic angajat conform prevederilor legii la calificările profesionale „tehnician mecanic pentru întreținere și reparații” și „tehnician în industria textilă” se preia la calificările profesionale acreditate „tehnician mecanic pentru întreținere și reparații”, „tehnician în industria textilă” din cadrul unității de învățământ

preuniversitar particular Liceul UCECOM „Spiru Haret” din municipiul Iași.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul UCECOM „Spiru Haret” din municipiul Iași este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Iași, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Liceul UCECOM „Spiru Haret” din municipiul Iași, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Iași vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Cătălin Ovidiu Baba

București, 3 aprilie 2012.

Nr. 3.672.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind comasarea prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal „Curcubeul” din localitatea Matca de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare prevederile Deciziei Inspectoratului Școlar Județean Galați nr. 1.217 din 18 octombrie 2005 privind autorizarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal „Curcubeul” din localitatea Matca, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației, cercetării și inovării nr. 4.764/2009*) privind autorizarea unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca, pentru nivelul de învățământ „primar”, și de prevederile art. 232 și art. 233 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată (*Codul civil*), luând în considerare dispozițiile art. 234 și 235 din Codul civil, precum și solicitarea Filialei Asociației „Bambi” din localitatea Matca nr. 51 din 6 decembrie 2011, înregistrată la ARACIP cu nr. 5.624 din 23 februarie 2012, privind demararea procedurilor pentru comasarea prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal „Curcubeul” din localitatea Matca de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă comasarea prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal „Curcubeul” din localitatea Matca, cu sediul în drumul județean 251 nr. 3.038, județul Galați, de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca, cu sediul în drumul județean 251 nr. 3.038, județul Galați, persoane juridice de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca preia toate drepturile și obligațiile unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal „Curcubeul” din localitatea Matca, autorizată potrivit prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării și inovării nr. 4.764/2009*) pentru nivelul de învățământ „primar”, respectiv autorizată potrivit dispozițiilor Deciziei Inspectoratului Școlar Județean Galați nr. 1.217 din 18 octombrie 2005 pentru nivelul de învățământ „preșcolar”.

Art. 3. — (1) Patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal „Curcubeul” din

localitatea Matca este preluat de unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca, pe bază de protocol de predare-primire.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca, patrimoniul acestei unități de învățământ revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal „Curcubeul” din localitatea Matca este preluat de unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Adventistă „Matca” din localitatea Matca, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitățile de învățământ preuniversitar particular menționate la art. 1, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Galați vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 13 aprilie 2012.
Nr. 3.720.

*) Ordinul ministrului educației, cercetării și inovării nr. 4.764/2009 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

